

Пролетарі всіх країн, сднайтесь!

ГАЗЕТА
ВИДАЄТЬСЯ
З БЕРЕЗНЯ
1917 РОКУ

Соціалістична ХАРКІВЩИНА

ОРГАН ХАРКІВСЬКОГО ОБКОМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

(15370)

● ВІВТОРОК, 4 КВІТНЯ 1978 РОКУ

Газета виходить щодня, крім
понеділка та четверга.

● Ціна 2

Майже в два рази продовжував час служби ламп денно-ночне освітлення винахід п'ятикурсника Харківського інституту механізації та електрифікації сільського господарства Володимира Гуревича. Він повністю змінив традиційну схему складного пуско-регулюючого пристроя, який змушував сидіти за заповіненою газом трубкою. Завдяки цьому лампа стала працювати в більш «м'якому» режимі — менше зношуються електроди. Автор новинки потурбувався і про те, щоб світильником було присмінене користуватися. Тепер він при вмінні не миготить, як раніше.

Були для Володі просто побутом. Хлопчик з дитинства був успішний, що майструвати своїми руками для людини така ж потреба, як істина спати. Не дивно, що, крім звичайних хлоп'ячих захоплень, роки його дитинства були заповнені постійними спробами переробити або поліпшити радіопріймачі, підсилювачі, електричні прилади — коротше кажучи, все, що оточувє зараз сучасну людину.

А у випускному класі Володимир подарував рідній школі № 61 зроблену ним самим машину для контролю знань з фізики, яка працює там до цього часу.

Людя випробовував три свої винаходи, а потім шафу побезпідлогово в інститут. Володина мама, хоч і бурчить часом на мужчин, які заполонили кімнату «зализками», але більше за звичкою. Адже вони приносять господарству і яну користь. Ось уже кілька років, наприклад, справно працює на балконі домашнє «овочесховище», де всю зиму зберігаються картопля, морква, капуста, цибуля. Автоматичний пристрій сам підтримує тут навіть у люті морози постійну оптимальну температуру в 2—3 градуси тепла.

...Зараз Володя багато думає над самою природою

ЧИ ТРЕБА ЧЕКАТИ ПАДІННЯ ЯБЛУКА...

Новий пуско-регулюючий пристрій для люмінесцентних ламп, що одержав бронзову медаль на ВДНГ СРСР, — шостий винахід Володимира, захищений авторським свідоцтвом. Ним створені також у співавторстві автоматичні пристрії для виведення пошкоджених ліній сільських електромереж і захисту їх від перенапруги і коротких замикань. Всі ці розробки високо оцінені спеціалістами і рекомендовані до впровадження.

...Чому одні люди приходять в голову нові ідеї, а інші — ні? Чому Ньютону недавоче яблуко відпалало з яблуні природи, а іншим наявіть не натянуло на маленьку закономірність? Вчні питання, на які завжди шукає відповідь. І, перебираючи події зовсім ще короткого Володимира (біографії), мимоволі приходиш до висновку, що в його творчому становленні є певна закономірність.

Якось Володя знайшов додома журнал «Радіо» за 1956 рік — рік свого народження. Здивувався: звідки, мовляв, така давніна? Тільки тоді батько признається, що почав читувати для сина технічні і науково-популярні журнали і книги, коли той ще не вів і говорив. Сам Ігор Володимирович був, як можуть, винахідником-самородком. Крім раціоналізаторської роботи на заводі, він продовжував майструвати вдома. Наприклад, зроблені батьком меблі, що складаються, бак з водою, обладнаний спеціальною сигналізацією, інші дотепні штуки для дому, які вражали сусідів,

Відмінні знання в точних науках дозволяли юнакові обирати будь-який із 21 вузу Харкова, а він вступив у зовсім не «модний» тоді ХІМЕСГ на факультет електрифікації сільського господарства. Велику роль у виборі професії відіграв все той же «добрий геній» — батько, який сам осучаснив сорок років працював електриком-виконавцем на заводі транспортного машинобудування імені Малишева. А потім Володя і сам переконався, що переході сільського господарства на промислову основу надає молодим спеціалістам їхніх професій ширші можливості для застосування своїх сил і відноситета.

Завідувачем профілюючою кафедрою С. М. Рожавським і деканом факультету П. І. Савченко швидко звернули увагу на допінгового і працелюбного студента, почали доручати йому все складніші завдання в СНТ. Дійсно творча атмосфера, що панує в цьому колективі, допомогла народитися перший серйозний ідея Гуревича. Володимир не один раз ставав лауреатом Всеосоюзного конкурсу на кращу студентську наукову роботу.

Вдома батько і син, об'єднавшись, влаштували справжньосікську лабораторію. Все вільне місце, яке не зайнято книжками (а їх тут сотні!), зайнято інструментами, схемами, деталями. Якось декілька місяців посеред кімнати навіть стояв величезний заливний ящик — шафа управління тиристорним регулятором напруги. На ньому Во-

творчого імпульсу, його виникненням і розвитком. Він вважає, що винахідник — це людина, яка краще за інших бачить недоліки речей і не лізується їх виправляти. Бажання привабити в науку, але захоплюючу винахідницьку справу більше нових людей примушує Володимира серйозно займатися студентським науковим товариством. Він уже третій рік є членом комітету комсомолу інституту, відповідальним за СНТ.

Володимир — популяризатор науки. Його статті «Будівництво, тиристор», «Проблеми люмінесцентної лампи» уже надруковані в первісних номерах журналу «Моделіст-конструктор» за цей рік. Ще декілька матеріалів прийняті до друку в наступні випуски.

Так як же все-таки стати винахідником? Мабуть, просто так же сміливо слідувати дівізу, висловленому Анатолем Франсом, як це робить Володя: «Не вважайте себе некликаними гостями на бенкеті мудреців. Займіть там приготовлене вам місце. І тоді віч-на-віч з прекрасними творіннями поетів, учених, істориків всіх часів і народів ви правильно оціните свою здібності і перед вашим поглядом відкриються нові, широкі, незнані горизонти...»

В. ВЛАДИМИРОВА.

